

[Justitsministeren.]

en vis anvendelse af bødestraf og af betingede domme.

Jeg kan tilslutte mig det synspunkt i udvalgets betænkning, at den hidtidige meget massive og meget skematiske anvendelse af frihedsstraf i spiritussager tilsyneladende ikke har haft den generalpræventive betydning, som skulle være baggrunden for en sådan ordning, og at vi derfor ikke sætter færdselssikkerheden på spil ved at gå over til et mere smidigt system, i hvert fald ikke når dette samtidig kombineres med en intensivering af politikontrollen og dermed en forøgelse af opdagelsesrisikoen for spirituspåvirkede trafikanter.

Det må i denne forbindelse fremhæves, at normaliseringen af straffesystemet ikke er udtryk for nogen mildere vurdering af de spirituspåvirkede trafikanters handlemåde og af den meget alvorlige fare, som disse trafikanter udgør for færdselssikkerheden.

Hvad spørgsmålet om indførelse af en fast promillegrænse angår, har jeg tidligere givet udtryk for interesse for de forslag herom, der er fremsat af straffelovrådet og færdselssikkerhedskommissionen. Men jeg har samtidig fremhævet, at det vigtigste for mig var den smiddiggørelse af straffesystemet, der nu er enighed om. Hvis vi skulle indføre faste promillegrænser, ville jeg lægge afgørende vægt på, at en sådan lovgivning blev gennemført med bred tilslutning; en gennemførelse af en promillegrænse, som ikke har en sådan bred støtte, kunne hos befolkningen efterlade en alvorlig tvivl om, hvorvidt det nye system var uanfægteligt ud fra retssikkerhedsmæssige synspunkter.

Udvalgsarbejdet har vist, at der i hvert fald ikke har kunnet opnås en sådan bred tilslutning til et promillesystem, at enhver tvivl kan udelukkes.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger over for det, der er fremført af ordførerne og andre. Jeg kan vedrørende det af hr. Otto Mørch om letvægtsmotorcyklerne anførte henviser til den udtalelse, der er herom i betænkningen; jeg deler den opfattelse, som dér er udtrykt.

Hr. Langkilde spurgte mig, om jeg ville spørge, om højesteret ikke burde samles i én afdeling, om der vedblivende var grundlag for, at den var delt i to afdelinger. Jeg skal stille denne forespørgsel.

Hr. Holmberg talte om faren ved de korte frihedsstraffe. Jeg deler hr. Holmbergs synspunkter; det er jo en gammel sætning, at den korte frihedsstraf har den lange strafs mangler uden at have den lange strafs fordele.

Hr. Holmberg spurgte, om vi ikke allerede havde en fast promillegrænse, og det er fra flere sider blevet sagt, at jeg har givet udtryk for, at vi havde en fast promillegrænse. Det, jeg har henvist til, er færdselssikkerhedskommissionens betænkning. Jeg citerer et stykke fra side 22, hvor der står:

„Det afgørende for, om der kan straffes for spirituskørsel med motordrevet køretøj, er, om det på grundlag af alle foreliggende omstændigheder — oplysninger om forbruget, om kørslen og sigtedes adfærd i øvrigt, klinisk lægeundersøgelse, spirituspromille i blod og urin, erklæring fra retslægerådet etc. — må antages, at sigtede har været ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.“

Og så fortsættes der:

„Selv om dansk ret således ikke arbejder med en fast promillegrænse, er domfældelse dog efter retspraksis overvejende sandsynlig, hvis blodalkoholpromillen på kørselstidspunktet må antages at have overstegit 1. I visse tilfælde, hvor f. eks. klinisk prøve har tydet på spirituspåvirkethed, er der dog sket domfældelse, selv om promillen på kørselstidspunktet må antages at have været mindre end 1. Omvendt er der sket frifindelse, selv om promillen måtte antages at have været over 1, hvis ingen andre momenter i sagen har kunnet støtte en antagelse om spirituspåvirkethed.“

Dette kan jeg erklære svarer til den praksis, der er i dag, og de udtalelser, der er fremkommet fra mig, er fremkommet netop i overensstemmelse med det, der her er sagt.

Hr. Nordqvist påpegede, at en af de store farer var, at mange unge i beruset tilstand stjal en bil og kørte, og det er jeg enig med hr. Nordqvist i. Det er en af de ting, man netop kunne sætte ind imod gennem en stærkere patruljering på vejene, en forholdsregel, som jeg tror vi alle er enige om.

Må jeg sige til hr. Arne Larsen, at jeg er sikker på, at Rådet for større Færdselssikkerhed vil gennemføre en propaganda for